

Ο „ΝΟΥΜΑΣ“ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ:
 Για την Ελλάδα δρ. 10.—Για την Εξωτερική φρ. χρ. 10
 10 λεπτά το κάθε φύλλο λεπτά 10

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στα κιόσκια της Ιλατείας Συντάγματος, „Ομινοίας“, Υπουργείου Οκονομικῶν, Σταθμοῦ Τρεχιοδρόμου (Οφθαλμιατρεῖς) Σταθμοῦ ὑπογείου Σιδηροδρόμου (Ομόνοιας) καπνοπωλεῖο Σαρρώ (Πλατεία Στουγνάρα, Εξάρχεια) και στό βιβλιοπωλεῖο «Εστίας» Γ. Κολάρου.

Η συνδρομή του πληρώνεται μπροστά κ' είναι για ένα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ

Δινθρωπος, μ' δὲ τὴν πλητειὰ σημισίᾳ τῆς λέξεως, δείχτηκε δικαιοδομένος Στάντι στὸ θλιβερώτατο ἐπεισόδιο τοῦ θανάτου—βλέπετε ἀποφεύγομε νὰ μεταχειριστοῦμε τὴν ἀνθινὴν δέξιαν: Δολοφονία τοῦ Χατζηπέτρου. Μὲ τὴν ψευτιὰ τὴν ἄρχισε αὐτὴ τὴν ἱστορία καὶ μὲ τὴν ψευτιὰ ἀγωνίζεται νὰ τὴν τελειώσῃ.

Πρῶτα πρῶτα, γέλασε τὸν διμοιροῦ Χατζηπέτρο δταν τοῦ ταξὲ πὼς θὰ τοῦ δῶσῃ τὸ ρουσσέτι ποὺ τοῦ ζύπτωσε. Πρῶτη ψευτιὰ αὐτὴ καὶ μετράτε τὶς διλλεις. Ἐπειτα, ἀμέσως ὑστερὸν τὸν μονομάχια, εἶπε πὼς εἶχε σκοπὸν νὰ πυροβολήσῃ στὸν δέρα, μὰ τὸν ἐ μπόδισαν οἱ φίλοι του. Τρίτη ψευτιὰ: νᾶναι δεινὸς σκοπευτὴς, νὰ σημαδεῖ στὸν καρδιὰ καὶ νὰ λέῃ πὼς δὲ ν' εἰχε σκοπὸν νὰ τὸν σκοτώσῃ, μὰ τὸ ἀποτέλεσμα πῆται τυχαῖο. Ψευτιὰ 40:

μεταξὺ τους στὸ ἔκωτερικό, ἀπὸ τὴν ἡλικία, ἀπὸ τὸν τόπο. Νὰ καλλεῖται τὸ κοντὸ καὶ στρογγυλὸ εκκούρονο νοικοκούροπουλὸ ἀπὸ τὰ νησιά, μεστὸ καὶ ἀξιοπρεπές, ἐπειτα τὸν περιγιαλίη, ἔσθι, ἔρδι, οἰκονομικὸ καὶ στὰ ρούχα καὶ στὰ λόγια, νὰ τῷ βέσσεις Ἰσλαντέζους καὶ Νορθγούς καὶ Σκαντιναβοῦ—Ἀμερικάνους καὶ πέλλες ἀπὸ τὰ νησιὰ τῶν φέρ-έρ (Fär-der), φηλές, εὐγενικὲς καὶ μεστόστηθες πηγαινόρχονται καὶ βάζουν στὸ τραπέζι μὰ γαβάθα, γιὰ τέσσεις ἡ καθεμιάφοροῦ διεστους ἀρρεβῶνταις, γιατὶ εἶναι πολυζήτητες ἀπὸ τοὺς νέους, ποὺ τέσσερις μῆνες δὲ βλέπουν σχέδιον ἀλλας γυναικες ἀπὸ καίνες τῶν Fär-der. Ἐρχονται γιὰ τὴν θηλυκιὰ ἔξαμηνια, ἐπειτα μένουν στὸ σκολεῖο καὶ κάνουν τὶς ὑπηρέτιες, σὲ λίγο διμως ἀντικαταστατίνουνται ἀπὸ διλλεις, γιατὶ ταχικὰ παντρεύουνται μ' ἔναν ἀπὸ τοὺς διλλοτα μαθητὰς.

Στὴ μιὰν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ προεδρεύει ὁ Τρίερ, σὲ κάθη τραπέζιοι εἶναι καὶ ἀπὸ ἔνας δάσκαλος, δηλ. ἔνα χωριατόπουλο ποὺ στὶς διεσειδη τῆς ἀδειαῖς του κάνει τὸ λαογράφο, συγχέοντας παραμύθια καὶ τραγούδια, μὰ εἶναι καὶ μαραγκοὶ καὶ διλλοι τεχνίτες.

Ιπρὶν καθήσουν νὰ φάνε, γλήγοραι πραγουδοῦν κάνα διδ στίχους ἔνδιας τραγουδιοῦ τοῦ Γκρούντβικ, ἐπειτα διλοι καθονται καὶ ἀρχίζουν τὸ φάγι, τρώγοντας συντέσσερες ἀπὸ τὴν ίδια γαβάθα. Τὰ φαγὶ οὔτε πολλὰ εἶναι οὕτε νόστιμα, μὰ τοια τοια διπλας φαράδες, ἐργάτες καὶ ἀπλοὶ

Νὰ φωνάξῃ τηρταρινικότατα πὼς εἶναι πρόδυμος νὰ παραδοθῇ στὴν Ἀρχὴ, καὶ διὸ τὸν διλλοι μεριὰ νὰ κόβεται νὰ μὴ δημοσιευτῇ τὸ διαταγμα ποὺ θὰ παύῃ ή Σύνοδος, γιὰ νὰ καίρεται ἐτοι διλλα τὰ διαγαθὰ τῆς βουλευτικῆς διουλείας.

Σταματοῦμ' ἔδω, γιατὶ οἱ διλλεις οἱ μικροψευτιές του, μᾶς φέρονται ἀνδία. Αύτες φτάνουν γιὰ νὰ ζουγραφίσουν μὲ χτυπητὰ χρωματα τὸν Τσιριγώτη Ἀρτανιάν, ποὺ μερικοὶ θέλουν νὰ τὸν λένε καὶ δολοφόνο, ἀφοῦ δέχτηκε νὰ μονομάχησῃ μ' ἔναν ἀνθρωπο θεόστραδο, ποὺ δὲν εἶχε πάσει ποτὲ πιστόλι στὸ χέρι του.

Τὸν μονομάχο ἐμεῖς δὲν θὰ τὸν κρίνουμε. "Ἄς τὸν καμαρώσουν καὶ ἀς τὸν κρίνουν ἐκεῖ νοὶ ποὺ ἔξακοδουθοῦνται νὰ λιδινίζουν τὸ βίρι βαροῦ ἀντὸ διθυραῖς τῆς μονομάχίας μὲ τὸ διποῖν τῆς περισσότερες φορές δὲν ἴκανοποιεῖται ἐκεῖνος ποὺ βρίζεται κ' ἐκεῖνος ποὺ ἀτιμάζεται, διλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ μὴ ἔχονταις διλλα δουλειὰ, κιθουνται ἀπὸ τὸ πρωὶ ἵσα μὲ τὸ βράδυ καὶ τρυπλεῖς μὲ τὸ πιστόλι τὰ χηρόνια καὶ τὰ σανίδια, γιὰ νὰ μποροῦν ἔτοι νὰ βρίζουν καὶ ν' ἀτιμάζουν ἀτιμάζοντα.

Ἄυτοὶ οἱ κύριοι μποροῦν νὰ κρίνουν τὸν ἀντὶ καὶ πρᾶξη τοῦ πρωὶν ύποντα υποργοῦ. "Ἐμεῖς μονάχα τὸν κοινοβουλευτικὸν παλαινθρωπιδ κρίνουμε καὶ ἀγαναχτοῦμε δταν βλέπουμε τὸν κόντε Θεοτόκη μὲ τὰ μάτια βουρκωμένα νὰ βεβαιώνῃ τὴν Βουλὴν πῶς διτάς του εἶναι καταφιομακωμένος γιὰ τὸ ἀπρόσδικο τοῦ διποῖν θυσιώχημα, καθὼς κι διταν ἀκούμε τὸν κ. Λεβίδην νὰ σαλιαρίζῃ πῶς δὲν πρέπει ἐκεῖνος ποὺ κακούργησε νὰ καταδιωχτῇ, γιατὶ δινόμος εἶναι μὲ τὸ μέρος του.

Μὲ τέτοιους ὑποργοὺς καὶ μὲ τέτοια—ἄς τὸ ποῦμε καὶ αὐτὸ—κοινωνία, μπορεῖ δικίθε Σαάνς νὰ σκοτώνῃ δσους βιστάρεις ἡ ψυχὴ του, ἀφοῦ εἶναι βέβαιος πῶς δὲν θὰ πιθή τίποτα, οὔτε ποινικῶς, οὔτε κομματικῶς. Χίλιοι παλαινθρωποι θὰ βρεθοῦν ἀμέσως νὰ τὸν σφίξουν τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν θαυμάσουν γιὰ τὸν παλικαριά του.

Η ΒΟΥΛΗ

ἐτέλειωσε, σὲ καλὴ νοικοκυρά, τὶς δουλειὲς της κ' ἔκλεψε τώρα τὶς πόρτες της γιὰ ν' ἀφήσῃ καὶ τ' ἀλλα τὰ κακλοκαρίνα νὰ δουλέψουν λιγάκι.

Τι ἔκανε καὶ τὶ δὲν ἔκανε η Βουλὴ αὐτὴ καμιαδιαθέτη δὲν ἔχουμε νὰ τὸ ποῦμε. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχαν μιὰ παροιμία: «Μὴ κλεῖνε τὴν ἀνάγυρο», καὶ ἡ παροιμία καθὼς κ' ἡ ἀντίστοιχη τῆς Ρωμαϊκῆς, τακιριάζει καθεῖ Στρατοδικεῖο καὶ πὼς η Δικαιοσύνη τὸ βλέπει καὶ ντρέπεται.

KATI

πὸν εἰπώθηκε δῶ τόσες φορὲς—δὲν λέμε πῶς δὲν μποροῦσε νέτανε καὶ φέμα—τόλμησε νὰ ἐπανχάρη ὁ κ. Πάλλης στὴν κουβέντα του μὲ τὸν συντάχτη τοῦ «Νταιλού Πόστρ», καὶ ἀμέσως τὸ «Νέο Αστυ» τὸν τιτλοφόρητα «ἀχαρακτήριστον παράφρονα», «ακοματαζῆ», μὲ απετοι προσώπου βιρσοδεψικῶς κατειργασμένον» καὶ μὲ τόσα διλλὰ ὁμορφοβερνικωμένα ἐπίθετα. Τὸ νοστιμώτερο διμως εἶναι δτι πόστερ' ἀπ' δὲν αὐτὰ καταγγέλλεται δ. κ. Πάλλης καὶ πὼς οὐδεὶς

διαριάτες συνειθίζουν νὰ τρῶνε. Κατὶ σταμνιὰ μὲ σπιτήσια μπέρα τριγυρίζουν στὰ τραπέζια.

Στὸ Βαλλεκλῆς κάθε λογῆς τέχνες διδάσκονται, ποὺ τὶς ἔχει ἀνάγκη διεργάσεις. Βλέπεται λ. χ. ξνα φοῦρο σὲ μιὰ φτωχικὰ παράγκα, ποὺ τὸν φροντίζουν μερικοὶ μαθητάδες, ποὺ ἔμαθαν φωμᾶδες κι δύο διλλοι μποροῦν νὰ μαθαίνουν. «Η μιὰ Drechslerie διποὺ μαθαίνουν νὰ φτιάνουν διλλα τὰ ἔργαλεῖα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὸ σπιτικό, ἐπειτα ἔνα μαραγκούδικο διποὺ μαθαίνει διεργάρης νὰ σχεδιογραφεῖ τὸ διάγραμμα καὶ τὴν κατασκευή, γιὰ νὰ μπορεῖ δ. διεργάσεις νὰ διευθύνῃ τὸ χτίσιμο τῶν σπιτιῶν καὶ τὸν καπνὸν τὸν καπνὸν δὲν διεύθυνει τὸ στόμα, ὡς τὸ βράδυ στὶς δέκα, διποὺ δὲν τὸ σπίτι ησυχάζει. Καὶ μόνον ἀκούγεται τοῦ προστοῦ τὸ παλέμπο πάνω στὸ δργανον τοῦ σκολειού.

Αὐτὸ δι ζωντανό, τὸ γαρωπὸ καὶ πραχτικὸ πνεύμα δικαίει περιφήμο καὶ περιζήτητο τὸ σκολειό τοῦ Βαλλεκλῆς. Κατὰ βάθος δὲν εἶναι τίποτις διλλοι ἀπὸ τὴν ιδιοτυχρισία τοῦ προστοῦ ποὺ τραβάει διλλα τὰ συγγενῆ πνεύματα. Μιὰ γερή ἀπομικότητα ποὺ συναρπάζει διλλεις γέρδες ἀπομικότητες, δινοντάς τους λευτερὰ καὶ εὐκαίρια ν' ἀπλωθοῦν. «Οχι! σὰν νὰ ἔτανε δ. Τρίερ τὸ παράδειγμα τῆς σαρκωμένης δικαιοσύνης— μὲ αὐτὸ δὲν γίνεται τίποτε! Είναι πιὸ πολὺ βιστραγής, ἀράθυμος, τυραννικός, πεισματάρης, εἶναι διμως καθὲ διλλοι παρά δογματικός. Είναι διο ζωηρότητα, ἀνάβει γλήγορα, μὲ ἐμπάθεια τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς, διο διο σενς καὶ πραχτικὸ μάτι. Οδετε εἶναι ἀθρωπὸς τοῦ μέλλοντος, εἶναι ἀπὸ τὸν πὲ συντηρητικὸν ἀπὸ διλλους τοὺς προστοῦς τὸν λαϊκῶν σκολειῶν. 'Αλλὰ μέσα σ' ἔνα έθνος μὲ παθητικὸ χαρακτήρα καὶ στενὸ

